

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

ES ziņojums par attīstības politikas saskaņotību (2011. gads)

P7_TA(2012)0399

Eiropas Parlamenta 2012. gada 25. oktobra rezolūcija par ES 2011. gada ziņojumu par attīstības politikas saskaņotību (2012/2063(INI))

(2014/C 72 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, kopīgā paziņojuma par Eiropas Savienības attīstības politiku “Eiropas konsenss”⁽¹⁾ 9. un 35. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un it īpaši 21. panta 2. punktu, ar ko nosaka ES starptautisko attiecību principus un mērķus, un Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. panta 2. punktu,
- ņemot vērā 1992. gada ANO Konvenciju par bioloģisko daudzveidību un Stokholmas Konvenciju par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem,
- ņemot vērā ĀKK un EK partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīguma) 12. pantu,
- ņemot vērā Komisijas dienesta darba dokumentu “ES 2011. gada ziņojums par attīstības politikas saskaņotību” (SEC(2011)1627),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “ES — globāls partneris attīstības jomā. Progresā paātrināšana Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā” (SEC(2008)0434),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Attīstības politikas saskaņotības darba programma 2010.–2013. gadam” (SEC(2010)0421),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Attīstības politikas saskaņotība — politikas sistēmas izveidošana Eiropas Savienības kopējas pieejas ieviešanai” (COM(2009)0458),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūciju par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu “oficiālā attīstības palīdzība plus”⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par attīstības politikas saskaņotību (dokuments Nr. 09317/2012),
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu — pārmaiņu programma” (dokuments Nr. 09369/2012),
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 16. marta secinājumus par ES pieeju tirdzniecības, izaugsmes un attīstības jautājumiem nākamajā desmitgadē (dokuments Nr. 07412/2012),

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 47. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 3. maija secinājumus par vispārējo pieeju migrācijai un mobilitātei (dokuments Nr. 09417/2012),
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 18. novembra secinājumus par attīstības politikas saskaņotību (dokuments Nr. 16079/2009),
 - ņemot vērā ESAO Attīstības palīdzības komitejas 2012. gada salīdzinošo izvērtējumu par Eiropas Savienību,
 - ņemot vērā 2012. gada 9. jūlijā publicēto ES pārskatbildības 2012. gada ziņojumu par ES un tās dalībvalstu progresu attīstības finansējuma jomā,
 - ņemot vērā Everta Vermēra fonda 2012. gada februāra pētījumu “ES izejmateriālu politika un ieguves rūpniecība Ruandā — attīstības sadarbības saskaņotība praksē”,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 21. sesijas 2010. gada 28. septembra Deklarāciju A(2010)21584,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Zivsaimniecības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0302/2012),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pants nosaka, ka nabadzības mazināšana un ilgtermiņā — tās izskaušana, kā noteikts Eiropas Konsensā attīstības jomā, ir ES attīstības politikas primārais mērķis un tā kā politikā, kas var skart jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā;
- B. tā kā Eiropas Savienības apņemšanās saskaņā ar Eiropadomes 2005. gadā pieņemtajiem secinājumiem nodrošināt attīstības politikas saskaņotību (APS) neseno no jauna tika apliecināta tās secinājumos par APS;
- C. tā kā pastāv acīmredzama neatbilstība starp ES tirdzniecības, lauksaimniecības, zivsaimniecības, klimata, intelektuālā īpašuma tiesību, migrācijas, finanšu, bruņojuma un izejvielu politikas jomām, kas skar attīstības mērķus; tā kā APS, radot būtiskas sinerģijas starp ES politikas jomām, var veicināt nabadzības samazināšanu;
- D. tā kā pārmaiņu programmā aprakstītās jaunās attīstības politikas sistēmas mērķis ir politikas saskaņotība ne tikai Savienībā, bet arī attiecībā uz Savienību un tās dalībvalstīm, atbalstot kopīgu plānošanu un uzsverot ES kā koordinatores, sanāksmju organizētājas un politikas veidotājas nozīmi;
- E. tā kā starptautiskā sistēma sadarbībai attīstības jomā pēc 2015. gada varētu darboties kā katalizators, risinot svarīgas attīstības un citas globālas problēmas, un veicināt indivīdu tiesību un vajadzību īstenošanu;
- F. tā kā, neraugoties uz uzlabojumiem, piemēram, attiecībā uz ES, tiešās vai netiešās subsīdijas lauksaimniecības produktiem joprojām negatīvi ietekmē nodrošinātību ar pārtiku un dzīvotspējīgas lauksaimniecības nozares attīstību jaunattīstības valstīs;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

- G. tā kā ES ir apņēmusies sasniegt ANO mērķi līdz 2015. gadam oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP) novirzīt 0,7 % nacionālā kopienākuma (NKI);
- H. tā kā Eiropas Savienības Tiesas (EST) 2008. gada novembra lēmumā ir noteikts, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) darbībām jaunattīstības valstīs visupirms ir jābūt vērstām uz attīstības veicināšanu un tikai pēc tam uz ekonomiskiem vai politiskiem mērķiem;
- I. tā kā daudzos pētījumos ir pierādīts, ka no jaunattīstības valstīm katru gadu nelikumīgi aizplūst no 850 miljardiem līdz 1 triljonam ASV dolāru, kas būtiski mazina jaunattīstības valstu nodokļu ieņēmumus un līdz ar to arī šo valstu pašattīstības iespējas;
- J. tā kā pārmaiņu programmā (COM(2011)0637), kuras mērķis ir palielināt ES attīstības palīdzības ietekmi, ir atkārtoti uzsvērts, ka attīstības, demokrātijas, cilvēktiesību, labas pārvaldības un drošības mērķi ir savstarpēji saistīti;
- K. tā kā publiskais iepirkums veido 19 % no pasaules IKP jeb gandrīz 40 reižu pārsniedz ES dalībvalstu piešķirtās OAP apjomu; tā kā līdz ar to tam ir milzīgas iespējas veicināt ilgtspējīgas valdības politikas īstenošanu gan ES, gan tās OAP saņēmējvalstīs;
- L. tā kā nepilnvērtīga uztura dēļ katru gadu iet bojā 2,6 miljoni bērnu un, to nekontrolējot, gandrīz pusmiljards bērnu turpmākajos 15 gados tiks pakļauti neatgriezenisku veselības bojājumu riskam; tā kā aptuveni trešdaļai pirmsskolas vecuma bērnu visā pasaulē ir nepietiekams ķermeņa svars (savam vecumam pārāk mazs svars) vai garums (savam vecumam pārāk mazs augums); tā kā nepilnvērtīgs uzturs valstīm izmaksā 2–4 % no IKP, bet iedzīvotājiem — līdz pat 11 % no dzīves laikā gūtajiem ienākumiem, lai gan tajā pašā laikā ir pieejami pārbaudīti un izmaksu ziņā efektīvi intervences pasākumi uztura politikas jomā, kas varētu būt drošs ieguldījums;
- M. tā kā ir sagaidāms, ka līdz 2030. gadam enerģijas un ūdens pieprasījums pieaugs par 40 %, bet pārtikas pieprasījums — par 50 %, un tā kā, palielinoties iedzīvotāju skaitam, kā arī pieaugot vidusšķīrai jaunajās tirgus ekonomikas un jaunattīstības valstīs, būtiski palielināsies spiediens uz dabas resursiem, jo īpaši ūdeni, enerģiju un zemi, kā arī uz vidi;
- N. tā kā tautas attīstības un cilvēkdrošības koncepcijām ir četri kopīgi pamatprincipi: to uzmanības centrā ir cilvēks, tās ir daudzdimensionālas, to pamatā ir plaši priekšstati par cilvēka vēlmju piepildījumu ilgtermiņā un tās risina pastāvīgās nabadzības problēmu ⁽¹⁾;
- O. tā kā abu jauno Iekšlietu ĢD fondu un attīstības sadarbības instrumenta (ASI) jaunās tematiskās programmas “Globālie sabiedriskie labumi un problēmas” migrācijas un patvēruma komponenta ārējā dimensija, kā paredzēts norādītajās prioritātēs, aptver līdzīgas tematiskās jomas, kaut arī no dažādām perspektīvām;
- P. tā kā klīniskos izmēģinājumus, ko Rietumeiropas ētikas komitejas vairs neatzīst, joprojām atbalsta vietējās ētikas komitejas tādās valstīs kā Indija, Ķīna, Argentīna un Krievija; tā kā jo īpaši uzņēmumi un pārvaldes iestādes neievēro Helsinku deklarācijā atspoguļotos ētikas principus, kas ir ļoti svarīgi jaunattīstības valstīm ⁽²⁾;
- Q. tā kā kultūra visās tās dimensijās ir būtisks ilgtspējīgas attīstības komponents, jo, izmantojot materiālo un nemateriālo kultūras mantojumu, radošās nozares un dažādus mākslinieciskās izteiksmes līdzekļus, tā efektīvi veicina ekonomikas attīstību, sociālo stabilitāti un vides aizsardzību;

⁽¹⁾ Sen Amartya runa “Kāpēc cilvēkdrošība?”, uzstājoties Starptautiskajā simpozijā par cilvēkdrošību, Tokijā 2000. gada 28. jūlijā.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Ārpolitikas ģenerāldirektorāta pētījums “Klīniskie izmēģinājumi jaunattīstības valstīs: kā pasargāt cilvēkus no neētiskas prakses?”.

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

- R. tā kā pētījumi rāda, ka tam, ka sievietes ir izglītotas, spēj pelnīt un kontrolēt ienākumus, ir vairāki pozitīvi rezultāti: samazinās sieviešu mirstība dzemdībās un zīdaiņu mirstība, uzlabojas bērnu un sieviešu veselība un uzturs, pieaug lauksaimnieciskais ražīgums, rodas iespēja mazināt klimata pārmaiņas, palēninās iedzīvotāju skaita pieaugums, palielinās ekonomiskā aktivitāte un tiek pārtraukts nabadzības cikls⁽¹⁾;
- S. tā kā informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) var palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas, ne tikai samazinot savas nozares radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas daļu, bet arī tās izmantojot, lai samazinātu emisiju citās nozarēs un novērstu sistēmiskas pārmaiņas un bumeranga efektu, piemēram, nodrošinot dematerializāciju un tiešsaistes piegādi, aizstājot transportēšanu, piedāvājot uzraudzības un pārvaldības lietojumprogrammas, nodrošinot lielāku energoefektivitāti ražošanā un izmantošanā, kā arī produktu pārraudzību un otrreizēju pārstrādi;
- T. tā kā Eiropas Kopienu Attīstības palīdzības komitejas 2007. gada salīdzinošajā pārskatā ir norādīts, ka "liela nozīme ir izpratnei par budžeta atbalsta piemērotību vietējiem apstākļiem";
- U. tā kā izglītībai var būt būtiska nozīme ne tikai vides ilgtspējas, veselības un ekonomikas izaugsmes nodrošināšanā un vispārējo TAM sasniegšanā, bet arī miera veidošanā; tā kā izglītība varbūt pat vairāk nekā jebkura cita nozare var sniegt ievērojamas sākotnējās "miera dividendes", no kurām var būt atkarīga miera nolīgumu spēkā esamība, ja vien izglītības sistēmas ir iekļaujošas un vērstas uz savstarpēju izpratni, iecietību un cieņu veicinošas attieksmes veidošanu, tādējādi samazinot vardarbīgu konfliktu ietekmi uz sabiedrību,

Attīstības politikas saskaņotības (APS) operacionalizācija

1. atzinīgi vērtē ES centienus ceļā uz APS; uzsver, ka APS ir ne tikai juridisks pienākums, bet ka atbildīgas, pārredzamas, uz cilvēktiesībām balstītas un iekļaujošas politikas izstrāde ir iespēja Eiropas Savienībai izveidot tādas līdztiesīgas un ilgtspējīgas partnerības ar jaunattīstības valstīm, kas pārsniedz attīstības sadarbību; uzsver arī to, ka ar APS saskaņota politika dod jaunattīstības valstu valdībām un sabiedrībai iespēju un pienākumu gūt patstāvīgus panākumus;
2. uzskata, ka APS jābūt balstītai uz valsts vai reģiona tiesību atzīšanu demokrātiskā veidā noteikt savu politiku, prioritātes un stratēģijas, lai aizsargātu iedzīvotāju iztikas avotus saskaņā ar ANO Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām;
3. atzinīgi vērtē visas astoņas rīcības jomas 2011.–2014. gadam, kuras savā priekšlikumā jaunai uzņēmumu sociālās atbildības politikai izraudzījusi Komisija; uzsver uzņēmumu sociālās atbildības saistošo pienākumu nozīmi un to nozīmi, kāda ir darba devēju mudināšanai piemērot sociālos standartus, kas ir vērienīgāki par pašreizējiem normatīvajiem aktiem, ietverot iespēju izstrādāt un iegūt apzīmējumu, piemēram, sociālo zīmogu; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, uzmanīgi pārbaugot šo pienākumu īstenošanu un nodrošinot to tiesisko izpildi, un uzsver, ka gaidāmā iniciatīva uzņēmumu sociālās atbildības jomā atspoguļo pienākumus pret APS un virzās uz saistošu uzņēmumu sociālās atbildības standartu ieviešanu;
4. uzsver, ka APS ir ne tikai tehnisks jautājums, bet galvenokārt politiska atbildība un ka Parlamentam kā vienam no likumdevējiem un demokrātiski ievēlētai institūcijai ir būtiska atbildība par šo saistību pārvēršanu konkrētā politikā;
5. uzstāj, ka Eiropas Konsenss attīstības jomā, tostarp tajā iekļautā APS definīcija, joprojām ir ES attīstības politikas sistēmas pamats, un ka kontekstā ar "pārmaiņu programmu" jebkurā šīs politikas pārskatīšanas vai aizstāšanas mēģinājumā vajadzētu iesaistīt iestādes, kuras sākotnēji radīja iespēju to izveidot;
6. atgādina, ka ikvienai jaunai politiskai ievirzei saistībā ar 11. EAF, kura izriet no pārmaiņu programmas, jābūt saskaņā ar Kotonū nolīguma burtu un garu;

⁽¹⁾ *Isobel Coleman* "Globālie "stikla griesti": kāpēc sieviešu emancipācija veicina uzņēmējdarbību", *Ārlietas*, 89. sējums, 2010. gada maijs/jūnijs, 13.–20. lpp.; ANO Iedzīvotāju fonds "Pasaulē iedzīvotāju stāvoklis 2009. gadā. Mainīgās pasaules apstākļos: sievietes, iedzīvotāji un klimats".

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

7. uzsver, ka pārredzamībai visās jomās ir izšķiroša nozīme APS nodrošināšanā, jo tā var ne tikai novērst neparedzētu nesaskaņotību, bet arī noderēt interešu konflikta gadījumā;
8. aicina rīkot strukturētas ikgadējās sanāksmes starp ES dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu, lai nodrošinātu konsekveni attīstības palīdzības izmantošanu;
9. norāda uz zināšanu uzkrāšanas un kompetences nozīmi sarežģītā APS jautājuma risināšanā; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek izstrādāti noteikumi, lai dažas Pētniecības ĢD programmas koncentrētos uz APS būtiskiem jautājumiem; iesaka arī izstrādāt un veicināt stratēģiju attīstības pētniecības jomā, lai sadarbotos ar Pētniecības ĢD un citiem pētniecības ĢD, kā arī citām saistītām organizācijām ārpus Komisijas, piemēram, ESAO un Pasaules Banku;
10. apgalvo, ka atbildes uz 2009. gada ietekmes novērtējuma vadlīnijās izvirzītajiem jautājumiem attiecībā uz politikas ekonomisko, vides un sociālo ietekmi Eiropas Savienībā un ārpus tās ir sniegtas Komisijas ietekmes novērtējumos, kā arī ietekmes novērtējumos, ko gatavo Parlaments; turklāt aicina Komisiju ietekmes novērtējumus pabeigt pirms attiecīgā politikas priekšlikuma, lai nodrošinātu, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO) un citas attiecīgās ieinteresētās personas var piedalīties procesā, tādējādi radot arī pievienoto vērtību kapacitātes ziņā;
11. uzsver, ka Komisijas Ietekmes novērtējuma padomei un līdzīgai iestādei, kas jāizveido Parlamentam, ir vajadzīga atbilstoša kompetence attīstības politikā, lai tā spētu izpildīt savu pienākumu pārbaudīt ietekmes novērtējumu kvalitāti saistībā ar APS;
12. iesaka ES politikas pārskatos un *ex post* novērtējumos attiecīgā gadījumā ietvert atsauci uz APS; uzskata, ka ikvienā Eiropas Attīstības fonda (EAF) vai ASI ietvaros īstenoto programmu izvērtēšanas pasākumā būtu jāietver tā seku novērtējums attiecībā uz APS;
13. atzinīgi vērtē to, ka Dānijas prezidentūras darba programmā ir ietvertas īpašas saistības attiecībā uz APS, un aicina nākamās prezidentvalstis sekot šim piemēram;
14. atzinīgi vērtē Komisijas trešo divgadējo ziņojumu par APS 2011. gadā, taču piekrīt Padomei, ka turpmākajos ziņojumos ir jāietver neatkarīgs progresa novērtējums, tostarp politikas nesaskaņotības kvalitatīvās un kvantitatīvās sekas un izmaksas; iesaka turpmākajos ziņojumos ietvert arī visaptverošu pārskatu par valsts līmeņa dialogu rezultātiem saistībā ar APS, lai tiktu uzklauts jaunattīstības valstu iedzīvotāju viedoklis;
15. aicina dalībvalstis un to parlamentus veicināt APS, izmantojot īpašu darba programmu ar saistošu grafiku, lai uzlabotu Eiropas APS darba programmu;
16. piekrīt Komisijai, ka nākamās APS darba programmas sagatavošanas laikā ir vajadzīga plašāka diskusija ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, NVO un PSO; piekrīt, ka rādītāju skaita samazināšana, vienlaikus tos precīzāk un labāk uzraugot, var radīt apstākļus daudz sekmīgākai sistēmai un vieglāk īstenojamai kontrolei;
17. aicina augsto pārstāvi un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) apliecināt savu svarīgo lomu APS faktiskajā īstenošanā;
18. iesaka APS noteikt par skaidru EĀDD un delegāciju prioritāti, pastiprinot ES politisko dialogu ar PSO, vietējiem parlamentiem un citām ieinteresētajām personām, aicinot tās vākt pierādījumus par neatbilstības vai nesaskaņotības gadījumiem, uzlabojot APS atsauces plānošanas dokumentos un nodrošinot, ka tās ir iespējams izmantot, un kopā ar Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātu izstrādājot apmācību programmu, lai nodrošinātu, ka visi jaunie EĀDD darbinieki spēj izprast un pielietot APS; norāda, ka šā uzdevuma izpildei delegācijām un galvenajiem birojiem ir jāsaņem atbilstoši resursi;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

19. uzsver, ka ES delegācijām ir nozīmīga loma budžeta atbalsta izstrādē un pārvaldīšanā un ka tām būtu jāsaņem attiecīgi resursi;

20. atgādina, cik ļoti svarīgs ir ĀKK un EK partnerattiecību nolīguma 12. pants, un par Komisijas pienākumu regulāri informēt ĀKK valstu grupas sekretariātu par plānotajiem priekšlikumiem, kas varētu skart ĀKK valstu intereses; aicina Komisiju informēt Parlamentu par šādu procedūru uzsākšanu;

21. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu padziļināt sadarbību ar Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem APS jomā, biežāk ar tiem diskutējot par šo jautājumu un kopā ar tiem attīstot īpašas analītiskās spējas, lai palīdzētu veicināt APS Eiropas Savienībā; ierosina šīs diskusijas starp valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentu un Komisiju organizēt strukturētu ikgadējo sanāksmju veidā, nosakot skaidrus mērķus un uzdevumu izpildes uzraudzības pasākumus, lai stiprinātu APS Eiropas Savienībā;

22. uzskata, ka, lai sasniegtu vispārējos ES ilgtspējīgas attīstības mērķus, ir efektīvi jāizmanto publiskais iepirkums, tāpēc turpmākajās publiskā iepirkuma direktīvās būtu jāparedz iespēja ilgtspējas kritērijus iekļaut visā iepirkuma procesā;

Konkrēti ieteikumi piecās jomās, kurām jāpievērš uzmanība*Tirdzniecība*

23. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas paziņojumā "Tirdzniecība, izaugsme un attīstība. Tirdzniecības un ieguldījumu politikas pielāgošana valstīm, kurām ir visvairāk vajadzību" ir pausta apņemšanās atbalstīt mazos ražotājus un taisnīgas un ētiskas tirdzniecības vai bioproduktu tirdzniecības iniciatīvas, tomēr pauž nožēlu, ka paziņojumā nav ietverta apņemšanās taisnīgas tirdzniecības principus integrēt visās ES politikas jomās;

24. pauž nožēlu par to, ka Komisija publicēja divus atsevišķus ziņojumus par tirdzniecību kopumā un par tirdzniecību un attīstību, kas no APS viedokļa bija neproduktīvi;

25. pauž nožēlu, ka IKP uz vienu iedzīvotāju ir padarīts par vienīgo atbilstības kritēriju VPS sistēmai, jo tas varētu būt pretrunā ES attīstības mērķiem; atgādina par Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūciju "IKP un ne tikai. Progresā novērtējums mainīgā pasaulē" ⁽¹⁾, kurā ir pieminēts tautas attīstības indekss;

26. atgādina par pretrunām, kas radušās saistībā ar Eiropas partnerības nolīgumiem, proti: a) dažas valstis tiek mudinātas parakstīt nolīgumu pirms precīzas un savstarpējas noteikumu saskaņošanas, b) Komisija ierosina svītrot 18 valstis no Tirdzniecības regulas I pielikuma un c) cilvēktiesību jautājumiem sarunu gaitā ir pievērsts pārāk maz uzmanības;

27. uzskata, ka ES uzņēmēju un ražotāju ieguldījumu līgumos par saistošiem standartiem būtu jānosaka ESAO vadlīnijas daudz nacionāliem uzņēmumiem, nodrošinot, ka ieguldījumu līgumos tiek ietvertas prasības attiecībā uz pārredzamību un cīņu pret nelikumīgu kapitāla plūsmu, kā arī par prasību uzņēmumiem pilnībā ziņot par visiem vides un sociālajiem aspektiem; norāda arī to, ka ieguldījumu līgumiem būtu jāuzlabo valdību tiesības un pienākumi reglamentēt saimniecisko darbību tādās jutīgās politikas jomās kā vide un pienācīgas kvalitātes nodarbinātība, ņemot vērā plašākas sabiedrības intereses un nākamā paaudžu intereses ilgākā termiņā;

Lauksaimniecības un zivsaimniecības politika

28. pauž nožēlu, ka ES tirdzniecības atbalsta daļa vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) 2010. gadā samazinājās līdz 16 % (EUR 1,7 miljardi pret EUR 8,7 miljardiem valstīm, kas nav VAV) salīdzinājumā ar 22 % 2009. gadā ⁽²⁾; aicina Komisiju informēt Parlamentu par tirdzniecības atbalstam izlieto EAF līdzekļu daļu gadā un/vai vairākos gados;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0264.

⁽²⁾ Eiropas Komisija, "ES pārskatatbildības 2012. gada ziņojums par attīstības finansējumu", 2012. gada 9. jūlijs.

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

29. iesaka Komisijai radīt jaunu impulsu ilgtspējīgam publiskajam iepirkumam starptautiskā līmenī un ierosina, ka saskaņā ar tādējādi izveidoto publiskā iepirkuma direktīvu pārskatīšanas programmu līgumslēdzējām iestādēm būtu jānodrošina politiskā brīvība, lai tās varētu izdarīt apzinātu un attīstību veicinošu izvēli iepirkuma jomā;
30. aicina Komisiju Pasaules Tirdzniecības organizācijā aktīvi atbalstīt dažu līdzekļu devēju ierosinājumu ierobežot tirdzniecības atbalsta iniciatīvas darbības jomu, lai tā būtu vieglāk uzraugāma un efektīvāka un koncentrētos uz galvenajiem tirdzniecības un attīstības saiknes elementiem, lai tā būtu efektīvāka un lai nodrošinātu līdzekļu devēju finansējumu;
31. pievērš uzmanību publikācijai par pārskatīto ĪT stratēģiju attiecībā uz trešām valstīm, kurai no attīstības viedokļa būtu jānodrošina pietiekama zāļu pieejamība un jārada iedarbīgi stimuli farmaceitiskai izpētei, attiecīgos gadījumos, piemēram, veselības krīzes situācijā, izmantojot līgumu par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību (*TRIP*) pielāgojamību un nodrošinot stratēģijas saderību ar paralēli pastāvošo darba kārtību attiecībā uz medicīnas pakalpojumu pieejamību; uzsver arī to, ka šajā saistībā ļoti svarīga ir saikne ar pārtikas nodrošinājuma darba kārtību, piemēram, lai nodrošinātu augu šķirņu aizsardzību un atzītu dažādu lauksaimniecības sistēmu un tradicionālo sēklas padeves sistēmu nozīmi;
32. ierosina PTO un divpusējos tirdzniecības nolīgumos ar jaunattīstības valstīm ieviest noteikumus preferenciālas tirdzniecības režīma īstenošanai, lai veicinātu videi nekaitīgu lauksaimniecības tehnoloģiju nodošanu;
33. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gadā Tirdzniecības ģenerāldirektorāta ilgtspējīgas attīstības grupas ietvaros tika izveidots kontaktpunkts taisnīgas tirdzniecības jautājumos, lai koordinētu ar taisnīgu tirdzniecību saistītas darbības, kas ir būtisks piemērs tam, kā ES tirdzniecības un attīstības politiku iespējams padarīt saskaņotāku un savstarpēji labvēlīgāku;
34. norāda, ka taisnīga tirdzniecība starp ES un jaunattīstības valstīm nozīmē maksāt taisnīgu cenu par jaunattīstības valstu resursiem un lauksaimniecības produktiem, tas ir, cenu, kas atspoguļo iekšējās un ārējās izmaksas, vienlaikus nodrošinot SDO darba pamatstandartus attiecībā uz darba apstākļiem, kā arī starptautiskos standartus vides aizsardzības jomā;
35. atkārtoti aicina efektīvi risināt jautājumu par konflikta zonās iegūtajiem izrakteņiem un citiem resursiem, kas saistīti ar konfliktiem jaunattīstības valstīs, kuru rezultātā miljoniem cilvēku gājuši bojā vai mainījuši dzīvesvietu;
36. uzskata, ka jaunattīstības valstīm būtu jāaizsargā sava ekonomika un jāuzsāk selektīva tirgus atvēršana, kā tas notika Eiropā;
37. aicina Komisiju starptautiski atzīt darba un vides standartus turpināt integrēt tādos instrumentos kā ekonomisko partnerattiecību nolīgumi un brīvās tirdzniecības nolīgumi;
38. atzinīgi vērtē to, ka ES ir atzinusi sīksaimniecību lauksaimniecības nozīmību bada apkarošanā un ka pielāgošanās pasākumi ir pārtikas nodrošinājuma darba kārtības prioritātes; uzsver, ka īpaši svarīgs ir atbalsts sievietēm, kas strādā lauku sīksaimniecībās;
39. atkārtoti uzsver, ka attīstības jautājumi būtu jāņem vērā visā ES lauksaimniecības politikas lēmumu pieņemšanas procesā un vajadzības gadījumā aicina pieņemt papildu pasākumus, līdzīgus papildu pasākumiem cukura protokola valstīs;
40. atkārtoti aicina veikt regulāras un neatkarīgas ES lauksaimniecības un tirdzniecības politikas pārbaudes un novērtējumus, īpašu uzmanību pievēršot ietekmei uz vietējiem un mazajiem ražotājiem un balstoties uz pierādījumiem, ko sniegušas valdības, lauksaimnieku organizācijas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citas ieinteresētās personas jaunattīstības valstīs, kas ir ES tirdzniecības partneres;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

41. mudina ES pastiprināt ES un ĀKK piegādes ķēdes un palīdzēt stiprināt piegādes ķēdes pašu ĀKK valstu ietvaros, jo šie abi tirgi ir attīstījušies savstarpējā atkarībā; ierosina veicināt tādu mūsdienīgu tirgus pārvaldības instrumentu izmantošanu jaunattīstības valstīs kā pārredzamības noteikumi, spēju veidošana un tehniskie noteikumi un sniegt atbalstu attiecībā uz līguma sarunām, piemēram, saistībā ar kopējo ES un Āfrikas stratēģiju;

42. ierosina izveidot starptautisku partnerību mērķsadarbībai starp *Natura 2000* teritorijām un līdzīgām lauksaimniecības un ekoloģiskās pārvaldības teritorijām jaunattīstības valstīs ar mērķi a) dalīties zināšanās ar pašvaldībām, vietējā līmeņa atbildīgajiem darbiniekiem un vietējiem lauksaimniekiem par šādu teritoriju pārvaldību, lai nodrošinātu, ka turpmāk pārvaldība būs gan ekoloģiski, gan arī ekonomiski ilgtspējīga un praktiski īstenojama; b) uzlabot spējas, apvienojot šajās teritorijās esošo uzņēmējdarbības ķēžu ekonomisko dzīvotspēju, lai šajās teritorijās veicinātu ilgtspējīgu pārtikas nodrošinājumu, un c) veikt pētījumus, lai sniegtu atbalstu lauksaimniecības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, tādējādi nodrošinot vērtīgu un apdraudēto sugu un dzīvotņu izdzīvošanu ilgtermiņā; ierosina arī izveidot starptautisku mērķsadarbības centru zināšanu apguvei un uzlabošanai starp *Natura 2000* teritorijām un līdzīgām teritorijām trešās valstīs;

43. norāda, ka jaunattīstības valstīm ir nepieciešama savlaicīga informācija par lauksaimniecības produktiem piemērojamo standartu izmaiņām vai citu līdzvērtīgu standartu piemērošanu importam uz ES, lai atvieglotu ilgtermiņa plānošanu un veicinātu konkurētspēju, pamatojoties uz kvalitāti;

44. aicina Komisiju izstrādāt integrētu pieeju uzturam un izveidot īpašu ieguldījumu fondu nepilnvērtīga uztura problēmas risināšanai jaunattīstības valstīs, kā arī mobilizēt nepieciešamos resursus, lai veiktu svarīgākos intervences pasākumus, kas lielā mērā varētu atrisināt nepilnvērtīga uztura problēmu, jo īpaši kritiskajā 1 000 dienu periodā no bērna ieņemšanas līdz 2 gadu vecumam, kas ietver tādas optimālas barošanas un aprūpes prakses veicināšanu kā krūtsbarošana, lai izvairītos no piesārņota ūdens, kā arī zidaiņiem paredzētu dažādu pārtikas produktu atbilstošu ieviešanu, pārtikas pamatproduktu uzlabošanu un papildināšanu ar vitamīniem; uzskata, ka šāds ieguldījumu fonds ļautu līdzsvarot un apvienot Komisijas, dalībvalstu un, iespējams, citu līdzekļu devēju resursus un uzlabotu ES darbības pamanāmību cilvēku dzīvību glābšanā;

45. pauž nožēlu, ka tikai aptuveni 418 miljoni jeb 3,4 % no Komisijas kopējā EUR 12 miljardus lielā attīstības palīdzības gada budžeta patlaban tiek piešķirti tiešiem intervences pasākumiem uztura jomā; uzskata, ka centieniem atrisināt nepilnvērtīga uztura problēmu jābūt daudzdisciplināriem un tajos jāiesaista dažādas ieinteresētās personas atbilstīgi skarto valstu prioritātēm;

46. uzskata, ka ES zivju tirgus apjoms un ģeogrāfiskais plašums darbībām, ko veic zem ES karogiem kuģojoši vai ES īpašumā esoši kuģi, uzliek Eiropas Savienībai lielu atbildību nodrošināt, lai šīs darbības balstītos uz vienādiem ekoloģiskās un sociālās ilgtspējas un pārredzamības standartiem gan Savienības ūdeņos, gan ārpus tiem; atzīmē, ka, lai panāktu šādu saskaņotību, nepieciešama koordinācija gan pašā Komisijā, gan arī starp Komisiju un atsevišķu dalībvalstu valdībām;

47. atkārtoti norāda, ka, lai uzlabotu APS, zivsaimniecības partnerības nolīgumu (ZPN) saskaņošanā būtu jāņem vērā līgumslēdzēja valsts prioritātes attiecībā uz atbilstošu zivsaimniecības nozares attīstību; uzsver, ka ZPN maksājumiem ir jābūt savienojamiem ar attīstības mērķiem un ka Eiropas Savienībai būtu cieši jāuzrauga ZPN ietekme;

48. uzskata, ka APS būtu jāpastiprina, a) nosakot Jūrlietu un zivsaimniecības ĢD un Attīstības ĢD kopīgu atbildību par ZPN, b) piemērojot attiecīgos principus, kas aprakstīti ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Rīcības kodeksā atbildīgai zvejai, ES saistībās attiecībā uz attīstības politikas saskaņotību un ES un ĀKK Kotonū nolīgumā, c) visos ZPN paredzot saistības attiecībā uz cilvēktiesībām, korupcijas novēršanu un pārskatatbildību un d) nodrošinot, ka ZPN atbilst ES valsts un reģionālajos stratēģijas dokumentos noteiktajiem nabadzības samazināšanas un tautas attīstības mērķiem vai veicina to sasniegšanu;

49. uzsver, ka attiecībā uz jebkādu pieeju zvejniecības resursiem trešo valstu ūdeņos ir jāievēro ne tikai ANO Jūras tiesību konvencijas 62. pants par liekajiem krājumiem, bet arī 69. un 70. pants par reģiona valstu, kam nav jūras robežas, un ģeogrāfiski neizdevīgā stāvoklī esošo valstu tiesībām, ņemot vērā vietējo iedzīvotāju uztura un sociālekonomiskās vajadzības;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

50. ierosina saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas 2006. gada rezolūciju par reģionālajām zvejniecības pārvaldības organizācijām (RZPO) piešķirt Komisijai nepārprotamas pilnvaras sarunām visās RZPO, lai veicinātu jūras vides aizsardzību un ilgtspējīgu zivsaimniecību;

51. uzskata, ka jebkurā sistēmā, kas paredz zvejas iespēju piešķiršanu valstīm, kuras veido reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO), jāietver jaunattīstības valstu likumīgās tiesības un centieni attīstīt savu zvejniecību; pieprasa, lai ES neatbalstītu nododamo zvejas koncesiju sistēmas ieviešanu RZPO, jo tā apdraudētu no nozares atkarīgo kopienu iztiku un labklājību jaunattīstības valstīs;

52. uzsver, ka Savienības attīstības politika būtu jāīsteno, pildot saistības, par kurām vienojusies Apvienoto Nāciju Organizācija un citas organizācijas, kā arī kompetentās starptautiskās struktūras, un ka zvejniecības ieguldījums attīstībā būtu jāīsteno saskaņā ar Savienības ārējās darbības principiem un mērķiem, veicinot Savienības attīstības politikas galveno mērķi — nabadzības mazināšanu un, visbeidzot, izskaušanu jaunattīstības valstīs;

53. uzskata, ka Savienībai būtu jāveicina attīstība zivsaimniecības jomā, atbalstot zivsaimniecības krājumu pārpalikuma principu un pārējās normas, kas noteiktas Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā, kā arī PLO Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksa un PLO atbilstības nolīguma par zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību globālā līmenī piemērošanu;

54. uzsver, ka zivsaimniecības politikas mērķi būtu jāīsteno pārredzami un saskaņoti ar pārējiem Savienības mērķiem un ka to ietekmei uz attīstību ir jābūt plānotai, izmērāmai un izvērtētai, kā arī regulāri un sistemātiski pakļautai demokrātiskai kontrolei;

55. vēlas skaidri pateikt, ka ar zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem un zivsaimniecības aspektiem attīstības sadarbības nolīgumos un ES tirdzniecības nolīgumos būtu jāveicina tas, lai ES un tās partneriem zveja kļūtu par sociāli, ekonomiski un vides ziņā ilgtspējīgu darbību;

56. pauž nožēlu par to, ka liela daļa zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos noteikto mērķu nav īstenoti; īpaši nožēlo to, ka nav izdevies īstenot pienācīgu zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību un atbalsta pasākumus zivsaimniecības nozares (un saistīto nozaru) ilgtspējīgai attīstībai jaunattīstības valstīs; uzskata, ka šos aspektus var uzlabot ar saskaņotu politiku un starptautisko zivsaimniecības darbību pārvaldību;

57. uzsver, ka ES ir jānodrošina kopējās zivsaimniecības politikas pašreizējās reformas integrēšana tās saistībās pret jaunattīstības valstīm, lai atbalstītu tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā atzītās cilvēku pamattiesības uz pārtiku;

58. aicina Komisiju ar savu ārējo darbību kopumā un jo īpaši ar nolīgumiem zivsaimniecības nozarē veicināt labu pārvaldību un pārredzamību un sekmēt tādus apstākļus, lai trešās jaunattīstības valstis varētu balstīt savu zivsaimniecības politiku uz tādām pašām ilgtspējas pamatnostādņēm un standartiem, uz kādām balstās kopējā zivsaimniecības politika, piemēram, tādu lēmumu pieņemšana, kuru pamatā ir zinātniskie ziņojumi un ietekmes pētījumi, kā arī daudzgadu plānu izstrāde, lai nodrošinātu resursu izmantošanu saskaņā ar maksimāli ilgtspējīgiem rezultātiem; paredzētu īpašu palīdzību mazapjoma zvejas un akvakultūras darbībām un no šīm darbībām atkarīgajām kopienām; veicinātu selektīvu zveju un flotes zvejas jaudas pielāgošanu resursiem, kā arī atbildīgāku zvejas praksi; pakāpenisku izmetumu samazināšanu, visbeidzot panākot to izskaušanu; centienus apkarot nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; uzlabojumus attiecībā uz drošības apstākļiem un labklājību darbā; bioloģiskās daudzveidības un vides aizsardzību, kā arī pasākumus cīņā pret klimata pārmaiņām; produktu kvalitāti un labāku tirgvedību; pētniecību un jauninājumus, lai veicinātu zvejas, akvakultūras un saistīto nozaru darbības ilgtspējību;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

59. uzsver, ka nolīgumi un ar tiem saistītās nozares sekmē trešo valstu attīstību un šo valstu iespējas nākotnē pašām izmantot savus resursus;

60. stingri uzsver, ka Savienībai un tās dalībvalstīm attiecībā ar trešām valstīm un darbībā starptautiskajās organizācijās ir jāveicina jaunattīstības valstu sabiedrību un valdību spējas izstrādāt, īstenot un uzraudzīt ilgtspējīgu zivsaimniecības politiku, kas veicinās šo valstu uzturdrošību un sekmēs to attīstību;

61. iestājas par kopīgu modeļu izstrādi, nosakot mērķus, pasākumus un rādītājus, lai partnerības garā efektīvāk uzraudzītu līdzekļu izmantojumu; uzsver, ka šādā uzraudzībā būtu jāiekļauj korekcijas procedūras, par kurām iepriekš vienojas ar trešām valstīm un kuras piemēro, ja tiku konstatēts, ka viena no pusēm neturpina virzību uz attiecīgo mērķu sasniegšanu;

62. atzinīgi vērtē pārredzamības paraugu, ko ES ir parādījusi globālā kontekstā, publicējot zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu noteikumus; mudina Komisiju saglabāt atklātību, nodrošinot, ka šo nolīgumu izvērtējumus dara pieejamus arī plašai sabiedrībai, ievērojot Orhūsas konvencijas principus, lai vietējie parlamentu, pilsoniskā sabiedrība un citas ieinteresētās puses varētu efektīvi pārbaudīt nolīgumu īstenošanu un ietekmi;

63. vērs uzmanību uz to, cik nozīmīgi ir pārredzami un atjaunināti zinātniskie dati par zivju krājumiem, visiem nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, tostarp ES nolīgumiem, un kopējo zvejas intensitāti katras valsts ūdeņos; uzskata, ka zinātniskais novērtējums ir jāveic pirms nolīgumu parakstīšanas vai nolīgumiem vismaz ir jāveicina datu analīze;

64. vērs uzmanību uz nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas (NNN zvejas) problēmu; atgādina, ka daudzi kuģi pienācīgi neatskaitās par to nozveju, netiek inspicēti, ka kuģu sniegtie dati netiek pārbaudīti un nozvejotās sugas netiek skaidri identificētas; uzskata, ka ES spēj un tai ir vairāk jāpalīdz risināt minētās problēmas; mudina Komisiju visās starptautiskajās attiecībās atbalstīt karoga valsts atbildības principu, kas ir starptautisko tiesību pamatā un kam ir būtiska nozīme NNN regulas efektīvā īstenošanā;

65. iesaka uzlabot saikni starp partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē un esošajiem attīstības politikas instrumentiem, jo īpaši saikni ar Eiropas Attīstības fondu (EAF), kā arī ar nosacījumiem jaunattīstības valstu piekļuvei ES tirgiem.

66. uzsver, ka sadarbība zivsaimniecības jomā var tieši dot labumu 150 miljoniem cilvēku uz mūsu planētas, kuru dzīve ir atkarīga no zivsaimniecības un ar to saistītām darbībām.

Klimata pārmaiņas un enerģētika

67. atkārtoti norāda, ka vairāk uzmanības ir jāpievērš sinerģiju palielināšanai starp ES klimata pārmaiņu politiku un ES attīstības mērķiem, jo īpaši attiecībā uz izmantotajiem rīkiem un instrumentiem, kā arī attiecībā uz netiešo attīstību un/vai priekšrocībām, ko sniedz pielāgošanās klimata pārmaiņām;

68. uzsver, ka ieguldījumi izglītībā par ilgtspējīgu attīstību, tostarp cīņu pret klimata pārmaiņām, ir joma, kurā ar attīstības palīdzību ir iespējams vienlaikus sasniegt vairākus mērķus, jo īpaši tad, ja mērķauditorija ir sievietes;

69. uzskata, ka klimata pārmaiņu radītās problēmas ir jārisina, izmantojot strukturālas reformas, un pieprasa regulāri veikt klimata pārmaiņu ietekmes novērtējumu attiecībā uz visiem ES politikas plānošanas un lēmumu pieņemšanas aspektiem, tostarp tirdzniecību, lauksaimniecību, pārtikas nodrošinājumu utt., un prasa izmantot šā novērtējuma iznākumu skaidru un saskanīgu valsts un reģionālās stratēģijas dokumentu, kā arī attīstības programmu un projektu izstrādē;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

70. prasa jebkurā politikas jomā un līgumā, kas saistīts ar tādu pārtikas ražošanā izmantoto resursu kā zeme, ūdens, mobilitāte u. c. iespējamu samazināšanos vai to piekļuves ierobežojumiem, īpašu uzmanību veltīt to lauksaimniecības un lopkopības siksaimniecību īpašnieku īpašajām vajadzībām, kuri saskaras ar klimata pārmaiņu sekām;

71. atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis apkopot datus sadalījumā pa valstīm un dzimumiem, plānojot, īstenojot un novērtējot politiku, programmas un projektus klimata pārmaiņu novēršanas jomā, lai efektīvi novērtētu un novērstu klimata pārmaiņu dažādo ietekmi uz katru no dzimumiem un lai izstrādātu rokasgrāmatu par pielāgošanos klimata pārmaiņām, aprakstot politiku, ar kuru var aizsargāt sievietes un dot viņām iespējas pārvarēt klimata pārmaiņu sekas;

72. atzinīgi vērtē priekšlikumus, kas ietverti 2011./2012. gada Eiropas attīstības ziņojumā par integrētu un uz ekosistēmām balstītu ūdens, enerģijas un zemes pārvaldību, kur šiem trim resursu veidiem ir izšķiroša nozīme attīstībā; prasa Komisijai rīkoties saistībā ar ziņojumā ietvertajiem priekšlikumiem; īpaši norāda uz būtiskiem trūkumiem ES un pasaules mēroga pārvaldībā un uzsver, ka ir nepieciešamas pārmaiņas, lai veidotu ilgtspējīgākus patēriņa un ražošanas modeļus pašā Savienībā;

73. ierosina, ka Eiropas Savienībai būtu jāstrādā pie tā, lai jaunattīstības valstīs, veicot iekļaujošas un ilgtspējīgas ūdens, enerģijas un zemes izmantošanas darbības, veicinātu ieguldījumus, inovatīvas pieejas un augstus korporatīvās prakses standartus; turklāt ierosina pārmaiņu programmā papildus ilgtspējīgas enerģijas un lauksaimniecības jautājumiem uzsvērt intervences pasākumus ūdens resursu jomā;

74. aicina Komisiju līdz 2012. gada beigām ziņot par biodegvielu sociālo ilgtspēju un iepriekš konsultēties ar skartajām kopienām un vietējām NVO; norāda, ka tā ir iespēja piedāvāt atbilstošu metodiku un pilnībā aplūkot ietekmi, ko Eiropas biodegvielas mērķi rada attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu, zemes tiesībām un citiem attīstības jautājumiem; atgādina, ka ierosinātajā direktīvā paredzētā uzraudzība un ziņošana, ko veic Komisija, attiecīgā gadījumā dod iespēju ierosināt korektīvus pasākumus, ņemot vērā gūto pieredzi;

75. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt, lai importētā bioenerģija tiktu ražota saskaņā ar pieņemamas darba vides un nodarbinātības standartiem, ņemot vērā vietējo kopienu intereses;

76. veicina otrās un trešās paaudzes bioenerģijas ražošanu no biomasas blakusproduktiem, atkritumiem un atliekām;

77. aicina Komisiju pārskatīt atjaunojamās enerģijas direktīvā izvirzīto 10 % mērķi attiecībā uz biodegvielām no atjaunojamiem avotiem līdz 2020. gadam, ja vien netiek piemēroti stingri ilgtspējas kritēriji;

78. mudina dalībvalstis nozīmīgu daļu ieņēmumu no Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) izsolēm, sākot no 2013. gada, piešķirt ar klimata pārmaiņām saistītiem pasākumiem jaunattīstības valstīs;

79. mudina Komisiju ierosināt atbilstīgu un APS pielāgotu metodoloģiju, lai aprēķinātu ietekmi, ko izraisa netiešas zemes izmantošanas izmaiņas, atgādinot Komisijai, ka šādu metodoloģiju bija paredzēts izstrādāt līdz 2010. gada beigām;

Drošība

80. uzsver, ka 2012. gadā paredzētā ES ieroču eksporta pārskatīšana ir jābalsta uz vispusīgu informāciju, lai ievērotu attīstības mērķus; norāda, ka Padomes trīspadsmitā gada ziņojuma par militāro tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli publicēšana izraisīja jautājumus par sniegto datu uzticamību un lietojamību;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

81. vērš uzmanību uz ES apņemšanos attiecībā uz demokrātiju un cilvēktiesībām un uz tādiem nosacījumiem kā tie, ko paredz pieeja "lielāks atbalsts lielākām reformām" attiecībā uz ES kaimiņattiecību politiku; uzsver, ka šī saistība var tikt garantēta tikai tādā gadījumā, ja neviena cita politikas joma vai sadarbība ar partnervalstīm nav pretrunā iniciatīvām, kas uzsāktas, lai stiprinātu cilvēktiesības, cilvēkdrošību un demokrātiju partnervalstīs;

82. atgādina, ka ieroču eksports ir starpvaldību jautājums un ka šajā kontekstā vajadzētu ņemt vērā APS; secina, ka lēmuma pieņemšana par atbalstu ieroču eksportam uz jaunattīstības valstīm saistībā ar "ilgtspējīgas attīstības" kritēriju, t. i., ES un valstu ieroču eksporta konsolidētās atļauju piešķiršanas procedūras 8. kritēriju, var būt sarežģīta, ņemot vērā, ka citi politikas apsvērumi var būt pret tā piemērošanu; iesaka dalībvalstīm sniegt pilnīgu izklāstu par metodiku, ko tās izmanto saistībā ar šo kritēriju;

83. atzīst attīstības, demokrātijas, cilvēktiesību, labas pārvaldības un drošības savstarpējo atkarību, kas jāņem vērā visās diskusijās par APS;

84. pauž viedokli, ka gan cilvēkdrošības, gan tautas attīstības koncepcija būtu jāuzskata par būtisku drošības un attīstības saiknes elementu, jo tās uzmanības centrā ir cilvēks;

85. norāda, ka koordinācija starp miera veidošanas, humānās palīdzības un attīstības darbībām pēckonflikta situācijās būtu jāuzlabo saskaņā ar stratēģisko sistēmu "Saikne starp palīdzību, rehabilitāciju un attīstību" (LRRD), lai ievērotu APS un cilvēku drošības principus, turklāt pēdējie joprojām ir nepietiekami novērtēti; atgādina Komisijai, ka Padome 2009. gadā aicināja Komisiju sagatavot ES rīcības plānu konflikta un nestabilitātes situācijām un ka ES apstiprināja jauno vienošanos par iesaisti nestabilās valstīs, kura tika pieņemta Pusanas augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti;

86. uzsver, ka, tā kā Padomes Konvencionālo ieroču eksporta darba grupa ir par ES ieroču eksporta rīcības kodeksu galvenā atbildīgā komiteja, ir ļoti svarīgi šajā forumā ņemt vērā attīstības mērķus; aicina Padomi noteikt, ka ES ieroču eksporta rīcības kodekss ir juridiski saistošs;

Migrācija

87. uzsver, ka intelektuālā darbaspēka emigrācija jeb "smadzeņu aizplūšana" var radīt nopietnas problēmas jaunattīstības valstīm, jo īpaši veselības nozarē; atzīst, ka intelektuālā darbaspēka emigrācija, kas skar jaunattīstības valstis, ir strukturālu cēloņu un piesaistīšanas un atgrūšanas faktoru iedarbības rezultāts; tādēļ aicina Komisiju uzraudzīt zilās kartes sistēmas ietekmi uz jaunattīstības valstīm un nepieciešamības gadījumā veikt korekcijas; turklāt aicina Komisiju veicināt PVO prakses kodeksa piemērošanu attiecībā uz veselības nozarē strādājošo darbinieku starptautisku pieņemšanu darbā gan valsts, gan privātajā sektorā;

88. uzsver, ka ir jānodrošina mobilitātes partnerību atbilstība starptautiskajam tiesiskajam regulējumam cilvēktiesību jomā; aicina ES ne divpusējās, ne daudzpusējās ES un tās dalībvalstu sarunās neizvirzīt nekādus nosacījumus attīstības palīdzībai attiecībā uz migrācijas samazināšanu;

89. uzstāj, ka Patvēruma un migrācijas fonda ārējā dimensija pilnībā atbilst ārējās palīdzības instrumentiem un ES attīstības mērķiem; ierosina īstenot aizsardzības pasākumus, lai dalībvalstis šo finansējuma daļu neizmanto tikai migrācijas ierobežošanai no jaunattīstības valstīm;

90. atbalsta uz migrantiem vērstu un uz cilvēktiesībām balstītu pieeju ES migrācijas politikai, lai ES dalībvalstis un partnervalstis varētu ievērot, aizsargāt un īstenot visu migrantu cilvēktiesības un lai migranti varētu pieprasīt savu tiesību ievērošanu visa migrācijas procesa laikā; uzsver, ka uz cilvēktiesībām balstīta un uz migrantiem vērsta pieeja ļaus pienācīgi analizēt piespiedu migrācijas pamatcēloņus, īpaši konfliktus, klimata pārmaiņas, nodarbinātību un nabadzību, un nodrošinās, ka ES tiem piedāvā atbilstošus risinājumus saskaņā ar APS;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

91. norāda, ka ir lietderīgi diasporas un diasporu repatriantus iesaistīt kā attīstības aģentus, turklāt pēdējie ir īpaši svarīgi kontekstā ar Eiropas finanšu krīzi;

92. uzsver vajadzību turpināt izskaidrot papildināmības parametrus un ieviest saskaņotu un integrētu institucionālu dialogu, lai plānotu un pārvaldītu ārējo un iekšējo finansējumu, risinot ar migrāciju saistītos jautājumus no APS un cilvēktiesību viedokļa;

93. aicina Komisiju un ĀKK valstis, pārskatot ĀKK un ES nolīgumu, tā 13. pantā iekļaut cirkulārās migrācijas principus un paredzēt tās veicināšanu, izsniedzot cirkulārās migrācijas vīzas; uzsver, ka attiecīgais pants akcentē cilvēktiesību ievērošanu un līdztiesīgu attieksmi pret ĀKK valstu iedzīvotājiem, bet šo principu darbības joma ir nopietni apdraudēta no divpusējo atpakaļuzņemšanas līgumu ar tranzīta valstīm puses saistībā ar Eiropas veikto migrācijas pārvaldīšanas pārvietošanu aiz ES robežām, kas negarantē migrantu tiesību ievērošanu un var novest pie sērijveida atpakaļnosūtīšanas, kura apdraud migrantu drošību un dzīvību;

94. atkārtoti apstiprina, ka svarīga nozīme ir NVO līdzfinansēšanai kā principam, kas motivē piešķiruma saņēmējus rīkoties atbildīgāk un panākt efektīvu attīstību, kā arī uzlabo visu ieinteresēto pušu sadarbību saskaņā ar ieteikumiem Stambulas principos⁽¹⁾;

Citi jautājumi

95. aicina īpaši uzsvērt vispārējos labas pārvaldības un cilvēktiesību ievērošanas principus un to nozīmi, veicinot attīstību partnervalstīs visos politikas dialogos neatkarīgi no APS novērtēšanas vajadzībām izvirzītajiem pieciem pamatjautājumiem;

96. ierosina jēdzienu "palīdzības efektivitāte" papildināt ar jēdzienu "attīstības efektivitāte", jo tas ir piemērotāks APS novērtēšanai un dialoga padziļināšanai ar BRICS valstīm attīstības politikas jomā;

97. vērs uzmanību uz jaunattīstības valstīs īstenoto labas pārvaldības programmu transversālo raksturu un mudina Komisiju šajā sakarā veikt turpmākus pasākumus; vērs uzmanību arī uz to, ka pašreizējā daudzo krīžu periodā ir nepieciešama labāka pasaules mēroga pārvaldība, kurai ir izšķiroša nozīme pasaules attīstības nodrošināšanā; pauž nožēlu, ka ANO konferences "Rio+20" noslēguma dokumentā nav ietvertas saistības attiecībā uz resursu saglabāšanu, pielāgošanos klimata pārmaiņām un to mazināšanu un ekonomikas ilgtspēju, ko bija pieprasījusi ES; tomēr mudina ES turpināt cieši iesaistīties ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) formulēšanā un ieviešanā līdz 2015. gadam;

98. atbalsta Komisijas priekšlikumu sagatavot visaptverošu pārskatu par to politikas jomu izmaksām, kuras nav saskaņotas ar APS, un ieguvumiem jeb visām pusēm izdevīgām situācijām, ko radījušas ar APS saskaņotas politikas jomas un kuras var izmantot turpmākos izpratnes veicināšanas un apmācības pasākumos, kā arī par pamatu diskusijām ar Eiropas iedzīvotājiem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai mainītu joprojām dominējošo nepareizo priekšstatu par APS izmaksām un ieguvumiem; šāda analīze būtu īpaši noderīga migrācijas jomā, kur ES būtu jāuzsver ciešā saikne starp migrācijas un attīstības politiku un regulāri jāsniedz informācija tās iedzīvotājiem par šīs saiknes ieguvumiem un ilgtspējīgu enerģiju;

99. aicina Komisiju un Padomi izstrādāt ilgtermiņa, starpnozaru ES stratēģiju izglītībai un izpratnes veicināšanai attīstības jomā un aktīvam globālajam pilsoniskumam;

⁽¹⁾ Stambulas principi, kas apstiprināti Globālās asamblejas atklātajā forumā Stambulā 2010. gada 28.–30. septembrī.

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

100. aicina dalībvalstis izstrādāt vai pilnveidot valsts attīstības izglītības stratēģijas un programmas izglītībai ilgtspējīgas attīstības jomā un iekļaut attiecīgajās mācību programmās APS;

101. norāda, ka pašreizējā iniciatīva par finanšu instrumentu tirgus direktīvu (FITD) var dot vērtīgu ieguldījumu Savienības visaptverošo attīstības sadarbības mērķu sasniegšanā, ietverot stingrus pozīciju ierobežojumus un stingru ierobežojumu attiecībā uz FITD paredzētajiem izņēmumiem un pastiprinot regulatoru pilnvaras veikt intervences pasākumus attiecībā uz īpašiem produktiem vai darbībām;

102. atkārtoti norāda, ka pārredzamības un pārskatatbildības labad EĀDD un Attīstības un sadarbības ĢD būtu jāpārbauda, kā praksē tiek īstenots pienākumu sadalījums, par kuru Komisija vienojusies ar EĀDD, un jāuzlabo tā, lai izvairītos no pārklāšanās un nodrošinātu sinerģiju;

103. norāda uz faktu, ka EĀDD ir ierosinājis jēdzienu "ES dalīb spēja", lai uzlabotu ES darbību atpazīstamību; uzskata, ka tādējādi APS nozīme ir kļuvusi vēl lielāka, jo jebkura negatīva ietekme tiks vēl lielākā mērā tieši attiecināta uz ES; turklāt mudina Komisiju pārliecināties, ka šis jēdziens nav pretrunā citiem attīstības politikas mērķiem, ko formulējusi ES, jo īpaši mērķiem saistībā ar jaunattīstības valstu īpašumtiesībām un politisko brīvību;

104. ierosina, ka saskaņā ar Kotonū nolīgumu un atsaucis dokumentu "Nevalstisko struktūru iesaistīšana jaunu palīdzības noteikumu ieviešanā" ⁽¹⁾ ES delegācijām būtu jāveic visaptveroša to NVO, PSO un pašvaldību, jo īpaši vietējo un kopienu organizāciju, apzināšana attiecīgajā valstī, kurām ir saistība ar delegācijas darbu;

105. atkārtoti norāda, ka APS pastāvīgā referenta iecelšana no ĀKK valstīm Apvienotās parlamentārās asamblejas kontekstā veicinātu koordināciju ar EP pastāvīgo referentu APS jautājumos un ar Komisijas un Padomes attiecīgajiem departamentiem un atvieglotu šā referenta un departamentu darbu, kā arī palīdzētu novērst šķēršļus attīstības politikas saskaņotībai pašās jaunattīstības valstīs;

106. atgādina, ka Komisija savā 2011. gada jūnija paziņojumā par daudzgadu finanšu shēmu ierosināja paplašināt Parlamenta pārbaudes pilnvaru darbības jomu, ietverot tajā EAF; pauž nožēlu, ka šis priekšlikums nav ietverts tiesību akta priekšlikumā 11. EAF;

107. uzsver, ka starptautiskajā sistēmā sadarbībai attīstības jomā pēc 2015. gada būtu jāpaplašina tradicionālā izpratne par attīstības sadarbību, lai nodrošinātu vispusīgāku pieeju nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai, izmantojot attīstības politikas saskaņotību kā svarīgu mehānismu un veicinot uz tiesībām balstītu pieeju; norāda, ka ar šo sistēmu būtu jāpaplašina pašreizējais priekšstats par valsts darbību un palīdzību un visas valstis (attīstītās, jaunattīstības un jaunās ekonomikas valstis) un visi dalībnieki (tradicionālie un jaunie līdzekļu devēji, jaunattīstības un attīstīto valstu valdības un pašvaldības, privātais sektors, NVO, sociālie partneri u. c.) būtu jāiesaista saskaņotā un iekļaujošā procesā;

108. atzinīgi vērtē faktu, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantā ietverto sociālā nodrošinājuma klauzulu piemēro gan ES robežās, gan ārpus tām;

109. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka ES tirdzniecības nolīgumos ietvertie sociālie noteikumi tiek īstenoti un pienācīgi uzraudzīti; uzskata, ka jānodrošina, lai būtu pieejami pārskatīšanas un izpildes mehānismi;

⁽¹⁾ Sērija "Instrumenti un metodes", atsaucis dokuments Nr. 12 "Nevalstisko dalībnieku iesaistīšana jaunu palīdzības noteikumu ieviešanā, lai sasniegtu labākus rezultātus attīstības jomā un labāku pārvaldību".

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

110. aicina Komisiju iekļaut saistošus noteikumus par sociālajiem standartiem un mērķiem saistībā ar pilnu un produktīvu nodarbinātību, ņemot vērā dzimumu līdztiesību un jauniešus, pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, darbinieku tiesību ievērošanu, tostarp attiecībā uz strādājošiem migrantiem, un dzimumu līdztiesību visos ES tirdzniecības nolīgumos;

111. uzsver nepieciešamību atbalstīt un izplatīt informāciju par darba koplīgumiem kā rīku nevienlīdzības darba tirgū mazināšanai, pienācīgas kvalitātes nodarbinātības un algu nodrošināšanai, sociālā dempinga un nedeklarēta darba novēršanai un godīgas konkurences nodrošināšanai;

112. uzsver nepieciešamību ievērot darba līgumu nosacījumus un to, ka jauniešu un sieviešu veiktais darbs nedrīkst būt nekāda veida izmantošana, tostarp seksuāla izmantošana, piespiedu darbs vai pakalpojumi, verdzība vai darbības, kas līdzīgas verdzībai;

113. uzsver uzņēmumu sociālās atbildības pienākumu nozīmi un to nozīmi, kāda ir darba devēju mudināšanai piemērot sociālos standartus, kas ir vērienīgāki nekā pašreizējie normatīvie akti, ietverot iespēju izstrādāt un iegūt attiecīgu apzīmējumu, piemēram, sociālo marķējumu; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, uzmanīgi pārraugot šo pienākumu īstenošanu un nodrošinot to tiesisko izpildi;

114. uzsver, ka ir svarīgi izveidot APS kontaktpunktus arī jaunattīstības valstīs, lai uzlabotu informācijas apmaiņu, citstarp par jautājumiem, kas ir ārpus ES kompetencēm, piemēram, par resursu rentes vai nodokļu un pārvedumu sociāli iekļaujošu izmantošanu un par intelektuālā darbaspēka emigrācijas ietekmi uz izcelsmes valstīm; aicina Komisiju integrēt sociālo politiku EĀDD darbā; uzskata, ka arī valstīm ar vidējiem ienākumiem ir svarīgi aizvien lielāku daļu no ienākumiem veltīt sociāliem mērķiem, jo īpaši, izstrādājot nodokļu sistēmas un sociālo aizsardzību;

115. mudina Komisiju un dalībvalstis pievērst lielāku uzmanību migrantu, it īpaši sieviešu un bērnu, līdzdalībai un integrācijai uzņemošajās valstīs un sociālo tiesību pārvedamībai;

116. aicina Komisiju iesaistīties sociālā dialogā ar ārpussavienības darba organizācijām un arodbiedrībām par sociālo standartu īstenošanu attiecīgajās valstīs un nodrošināt atbilstošu tehnisko palīdzību sociālās un fiskālās politikas īstenošanā.

117. aicina Komisiju apsvērt atbalsta palielināšanu kultūras programmām vai sadarbības projektiem ar partneriem no jaunattīstības valstīm, ņemot vērā to transversālo raksturu attiecībā uz ES attīstības mērķiem;

118. uzsver, ka, plānojot tādu pamatpakalpojumu sniegšanu kā pamatizglītība, lielāka uzmanība būtu jāpievērš tām īpaši atstumto iedzīvotāju grupu iezīmēm, kas apgrūtina šo pakalpojumu sniegšanu un mazina grupu iespējas izmantot to, kas ir pieejams;

119. uzsver, ka ir steidzami jāmaina domāšana attiecībā uz humāno palīdzību un jāatzīst izglītības būtiskā nozīme, jo īpaši ar konfliktiem saistītās ārkārtas situācijās un pēckonfliktu laikā; pauž nožēlu, ka izglītība joprojām ir viena no visnepietiekamāk finansētajām humānās palīdzības jomām;

120. aicina Komisiju ņemt vērā IKT transversālo raksturu attīstības politikā, jo īpaši to iespējami pozitīvo ietekmi uz izglītības sistēmu, un uzsver, ka intelektuālā īpašuma tiesībām, tehnoloģiju nodošanai un vietēja mēroga spēju veidošanai šajā sakarā jāvelta īpaša uzmanība;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

121. norāda, ka reālie bankas darījumi ar mobilo telefonu tehnoloģiju (mobilā banka) būtu jānošķir no vienkāršiem naudas pārvedumiem ar šo tehnoloģiju (mobilajiem maksājumiem), un uzsver, ka nepieciešamība regulēt starptautiskos darījumus ar naudas līdzekļiem (piemēram, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu) būtu jāsaista ar vajadzību veicināt to, lai par pieņemamu cenu nodrošinātu naudas līdzekļu pieejamību nabadzīgajiem iedzīvotājiem; ierosina apkopot labāko pieejamo praksi, kas būtu noderīga zināšanu apmaiņai un šo problēmu risināšanai;

122. pauž nožēlu, ka budžeta atbalsta procedūru joprojām raksturo pilsoniskās un parlamentārās kontroles trūkums attiecībā uz nolīgumiem, to īstenošanu un uzraudzību;

123. atkārtoti norāda, ka, lai gan budžeta atbalsts būtu jāsniedz saskaņā ar demokrātiskas pārvaldības veicināšanas, jaunattīstības valstu ekonomisko resursu stiprināšanas, korupcijas apkarošanas un ar valsts izdevumiem saistītās atbildības mērķiem, tā galvenais uzdevums ir nabadzības mazināšana;

124. atkārtoti norāda, ka ES centieni iegūt piekļuvi izejvielām no jaunattīstības valstīm nedrīkst kavēt vietējo attīstību un nabadzības izskaušanu, bet gan atbalstīt jaunattīstības valstis, to bagātīgos minerālu resursus izmantojot tā, lai nodrošinātu reālu attīstību; uzsver, ka ES būtu jāatbalsta laba pārvaldība, pievienotās vērtības veidošanas procesi un valdību un komercuzņēmumu finanšu pārredzamība, lai vietējā kalnrūpniecība varētu veicināt attīstību;

125. uzsver, ka finanšu pārredzamība ir nepieciešama, lai atbalstītu ieņēmumu palielināšanu un apkarotu nodokļu nemaksāšanu; pieprasa, lai ES Grāmatvedības direktīvā un Pārredzamības direktīvā, kas patlaban tiek pārskatītas, tiktu iekļauta prasība sarakstā norādītiem un lieliem ieguves un kokapstrādes rūpniecības privāto uzņēmumiem sniegt informāciju par maksājumiem, ko tie veikuši valdībām, sadalījumā pa projektiem, norādot ziņošanas robežvērtības, kas atspoguļo maksājumu būtiskumu no nabadzīgo iedzīvotāju viedokļa;

126. uzskata, ka, lai gan pastāv robežas, cik lielā mērā līdzekļu devēju sniegtais atbalsts spēj stiprināt valstu pārskatatbildību, ar dažiem atbalsta veidiem atšķirībā no tiem, kuru iedarbība ir neitrāla, ir faktiski iespējams stiprināt valstu pārskatatbildības sistēmas, piemēram, vietējās PSO un jaunattīstības valstu parlamentus iesaistot nozares mēroga pieeju īstenošanā;

127. pauž nožēlu, ka finansiālā palīdzība un intervence pasaules mēroga veselības jomā koncentrējas uz tādiem plašu ievēriņu guvušiem notikumiem kā Āzijas cunami, kā arī uz atsevišķām labi zināmām infekcijas slimībām (piemēram, HIV/AIDS), lai gan neinfekciozās slimības ir pamatā 63 % no visiem nāves gadījumiem pasaulē un traumas ir saistītas ar 17 % saslīmšanas gadījumu pasaulē un lai gan sievietes un bērni mirst tādēļ, ka nav saņēmuši pamata aprūpi grūtniecības, dzemdību un pirmā dzīves gada laikā;

128. uzsver, ka Parlaments, pildot savu pienākumu aizsargāt klīniskās izpētes objektu tiesības jaunattīstības valstīs un ES pilsoņu veselību, var izmantot savas tiesības ierosināt izmeklēšanu; ierosina veikt Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) uzraudzību dažos jautājumos, piemēram, pārbaudīt, kādas darbības EMA veic, lai noskaidrotu ētikas standartu praktisko piemērošanu klīniskajā izpētē, un pārliecināties, vai EMA veic pasākumus, lai saskaņotu ētikas standartu piemērošanu atbildīgajās iestādēs;

129. aicina Komisiju atbalstīt vietējās pilsoniskās sabiedrības grupas, jo īpaši sieviešu grupas un tās, kuru programma ir saistīta ar dzimuma jautājumiem, nodrošinot tām pieejamu finansējumu un spēju veidošanu, lai tās varētu efektīvi iesaistīties attīstības procesos un veicināt mieru un labu pārvaldību, jo īpaši nestabilās un konfliktu situācijās;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

130. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības jomā un mudina uzraudzīt un īstenot dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ES finansētos projektos valsts līmenī; aicina ES augsto pārstāvi veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai ES deleģāciju darbiniekiem nodrošinātu pienācīgu un efektīvu apmācību par dzimumu jautājumam veltītu pieeju miera uzturēšanai, konfliktu novēršanai un miera veidošanai;

131. atzinīgi vērtē Komisijas aktīvo darbu, ko tā veic gan politikas līmenī, gan ar dažādu finansēšanas instrumentu, gan budžeta atbalsta mehānismu starpniecību, lai labāk ievērotu savas saistības veicināt sieviešu līdzdalību, jo īpaši, cenšoties integrēt sieviešu prioritātes un vajadzības visās galvenajās APS jomās;

132. uzsver vajadzību arī turpmāk nodrošināt ticamus statistikas datus un reģistrēt māšu mirstības cēloņus atbilstīgi PVO SSK Māšu mirstības kodiem, tādējādi nodrošinot valstīm iespēju izmantot šos datus, lai labāk noteiktu un izvērtētu māšu mirstības cēloņus;

133. atkārtoti apstiprina savu ĀKK un ES Parlamentārajā asamblejā pieņemto deklarāciju A(2010)21584;

134. aicina attīstības politikas saskaņotībā atbalstīt līdzdalību veicinošu pieeju, kas sekmētu vietējo iedzīvotāju un galvenokārt sieviešu iespēju stiprināšanu un pašnoteikšanos;

135. atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi ņemt vērā to, ka sievietes ir ne vien neaizsargāta iedzīvotāju daļa, bet arī aktīvi ietekmē attīstības politikas panākumus; šajā saistībā atzīmē, ka, lai gan vēl joprojām sievietēm reti ir iespējams iegūt īpašumā zemi, kuru tās apstrādā, Āfrikā sievietes pārziņa 80 % lauksaimniecības; tādēļ prasa attīstības politikas saskaņotībā ne vien iekļaut lauksaimniecības un zivsaimniecības politikas jomas to ietekmes uz attīstību dēļ, bet arī novērtēt to atšķirīgo ietekmi attiecīgi uz vīriešiem un sievietēm;

136. uzsver, ka ir svarīgi ņemt vērā nelabvēlīgākā stāvoklī esošās un neaizsargātākās sociālās grupas, jo īpaši sievietes un meitenes, un šīm grupām pievērst īpašu uzmanību, lai novērstu turpmāku nevienlīdzības palielināšanos; norāda, ka pieredze apstiprina, ka "neitrāli pasākumi" nostiprina esošās varas struktūras un ka būtiska ir pozitīva, apzināta un sistemātiska rīcība, veicot tādus pasākumus, kas uzlabo sieviešu stāvokli, tādējādi nodrošinot, ka labumu gūst visnelabvēlīgākajā stāvoklī esošie iedzīvotāji;

137. uzsver, ka sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšanas politikai būtu jāparedz ne vien īpaša pozīcija attīstības politikas budžetā, bet tā būtu jāuzskata arī par pārnozaru jautājumu, jo ikviena sabiedrību ietekmējoša politikas nozare sievietes un vīriešus ietekmē dažādi, ievērojot to, ka sabiedrībā pastāv noturīgas dzimumnosacītas lomas un ka attīstības politikas saskaņotība piedāvā praktiskus līdzekļus, lai novērstu negatīvos faktorus, ko rada vīriešu un sieviešu nevienlīdzība;

138. uzsver, ka attīstības politikas saskaņotībā jāiekļauj vispārēja, par ģimenes un mikrosociālo līmeni plašāka pieeja, kurā būtu ņemtas vērā dzimumu attiecības; stingri atbalsta viedokli, ka šī pārnozaru pieeja ar dzimumu saistītiem jautājumiem jāiekļauj katrā attīstības projektā un katrā sabiedrības vērtējumā; uzstāj, ka šī pieeja ir jāpiemēro ne vien visām nozarēm, bet arī visām politikas, ekonomikas, kultūras un citām jomām; norāda, ka šāda pieeja, sistemātiski ņemot vērā sieviešu stāvokli un nozīmi, kā arī dzimumu attiecības sabiedrībā, ir aptverošāka, humānāka un demokrātiskāka nekā pieeja, kurā sievietēm nav būtiskas nozīmes, it īpaši tādēļ, ka šāda pieeja novērš sieviešu atstumšanu, īstenojot "sieviešu projektus" vai projektus, kas palielina sieviešu darba slodzi vai atbildību, nepalielinot sieviešu ietekmi vai iespējas pārvaldīt attiecīgo projektu radītos labumus;

139. apgalvo, ka attīstības politikas un arī attīstības politikas saskaņotības panākumus nevar mērīt tikai, izmantojot vispārējus rādītājus, kas jau ir apliecinājuši savu ierobežotību, piemēram, IKP uz vienu iedzīvotāju, ar citiem rādītājiem, piemēram, tiem, kas saistīti ar vīriešu un sieviešu līdztiesību, būtu jāvar sniegt pilnīgāku pārskatu par attīstības politikas jomu vispārējo ietekmi; norāda, ka tādēļ, lai novērtētu un uzlabotu attīstības politikas saskaņotības ietekmi, uz vietas ir jāvāc dati par katru dzimumu atsevišķi;

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

140. uzsver sieviešu nozīmi attīstības politikas jomu veicināšanā, iesaistot sievietes šādu politikas jomu izstrādes un īstenošanas procesā, tādējādi politiskajās un ekonomiskajās sarunās nodrošinot sieviešu interešu ievērošanu un radot efektīvu ķēdi, kurā sievietes ir attīstības politikas jomu virzošais spēks, kas savukārt veido struktūras, ar kuru palīdzību iespējams radīt sieviešu iespējas; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un grupas, kuras uzņemas uzdevumu veicināt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju radīšanu;

141. atzīmē, ka sievietēm ir būtiska nozīme attīstības procesā, jo, veicot mātes pienākumus un aprūpējot bērnus un citus aprūpējamus ģimenes locekļus, sievietes uzņemas atbildību par ģimenes vispārējo labklājību; norāda, piemēram, ka sievietēm ir izšķirīga loma uztura un pārtikas nodrošināšanā un jo īpaši tas attiecas uz pašnodrošinājuma lauksaimniecību;

142. uzsver, ka daudzos gadījumos sieviešu stāvoklis kā relatīvā, tā absolūtā nozīmē ir sliktāks nekā vīriešu stāvoklis; norāda, ka apmēram pēdējos divdesmit gados ir palielinājies nabadzības līmenis, kas galvenokārt ietekmē sievietes;

143. uzsver, ka, lai gan ir plaši atzīts, ka sievietēm ir svarīga nozīme attīstības politikā un attīstības sadarbībā, statistikas dati un kvantitatīvie rādītāji attiecībā uz sievietēm vēl joprojām ir nepietiekami un neatbilst mērķim sniegt pietiekamu informāciju par sieviešu stāvokli jaunattīstības valstīs, jo īpaši attiecībā uz sieviešu veselību, izglītību, profilaksi un pamatvajadzību apmierināšanu; tādēļ uzsver, ka jāgādā par to, lai visos attīstības politikas saskaņotības mērķos, analizēs, dokumentos un vērtējumos kvantitatīvie dati tiktu sadalīti pa dzimumiem, iekļaujot katram dzimumam raksturīgus rādītājus, lai atspoguļotu sieviešu patiesos dzīves apstākļus;

144. paziņo, ka neatkarīgi no dzimuma visiem bērniem ir tiesības dzīvot, izdzīvot un attīstīties, un atkārtoti apgalvo, ka meitenēm ir līdzvērtīgs statuss saskaņā ar ANO Konvenciju par bērna tiesībām; aicina ES delegācijas jaunattīstības valstīs sadarboties ar šo valstu valdībām, lai nodrošinātu, ka meitenes izmanto savas tiesības bez diskriminācijas, cita starpā pieprasot visu bērnu tūlītēju reģistrēšanu pēc dzimšanas, piešķirot meitenēm un zēniem vienlīdzīgas tiesības uz izglītību un skološanos, izskaužot stereotipus un izbeidzot neētisku un diskriminējošu pirmsdzemdību dzimuma izvēles praksi, sieviešu dzimuma augļu abortu, jaundzimušu meiteņu nogalināšanu, piespiedu pāragru laulību, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un jo īpaši bērnu prostitūciju un seksa tūrisma; atkārtoti apstiprina savu 2012. gada 5. jūlija rezolūciju par piespiedu aborta skandālu Ķīnā ⁽¹⁾;

145. uzsver, ka ir jāievēro meiteņu tiesības paust viedokli un tikt uzklausītām jautājumos, kas saistīti ar viņu veselību un cilvēka cieņu, uzsverot, ka bērna intereses ir vissvarīgākās; uzsver, ka visiem bērniem un jo īpaši meitenēm ir jāaug ģimenē, kurā valda miers, cieņa, iecietība, brīvība, diskriminācijas aizliegums, dzimumu līdztiesība un solidaritāte; aicina stingri īstenot Ženēvas deklarāciju par bērnu tiesībām un Pekinas deklarāciju par sievietēm;

146. atgādina, ka ES un dalībvalstīm saistībā ar attīstības palīdzību, aizsargājot bērnu tiesības, jāņem vērā bērna vecāku, likumīgo aizbildņu vai citu juridiski atbildīgu personu tiesības un pienākumi; aicina kompetentās iestādes pievērst īpašu uzmanību vecāku un bērnu attiecībām, piemēram, ar tādu programmu palīdzību, kuras ietver konkrētus pasākumus, kas īpaši pielāgoti valsts vajadzībām, mēģinot nodrošināt maksimālu un optimālu atbalstu vecākiem vai aizbildņiem viņu vecāku pienākuma izpildē, lai izvairītos no ģimenes šķelšanas, sliktas izturēšanās pret bērniem un bērnu ievietošanas sociālās aprūpes iestādēs lielas nabadzības dēļ vai nodrošinātu to, ka šāda rīcība tiek paredzēta tikai kā pēdējais līdzeklis;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0301.

Ceturtdiena, 2012. gada 25. oktobris

147. apgalvo, ka, īstenojot Kairas Starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD) noteikto ietekmēšanas vai piespiešanas konkrēto aizliegumu seksuālās un reproduktīvās veselības jomā, ņemot vērā juridiski saistošus starptautiskos cilvēktiesību instrumentus, ES *acquis communautaire* un Savienības politikas kompetences jomas šajā jautājumā, Savienības palīdzību nedrīkstētu sniegt nevienai iestādei, organizācijai vai programmai, kas atbalsta un veicina tādas darbības vai iesaistās tādu darbību pārvaldībā, kuras saistītas ar tādiem cilvēktiesību pārkāpumiem kā piespiedu aborti, sieviešu un vīriešu piespiedu sterilizācija, augļa dzimuma izvēle vai jaundzimušo nogalināšana, jo īpaši tādos gadījumos, kad šādas rīcības subjekti nosaka savas prioritātes psiholoģiskā, sociālā, ekonomiskā vai juridiskā spiediena rezultātā; aicina Komisiju katru gadu sniegt ziņojums par to, kā tiek īstenota Savienības ārējā palīdzība, kas attiecas uz šo programmu;

148. pauž nopietnas bažas par plaši izplatīto vardarbību pret sievietēm, īpaši seksuālu vardarbību, izmantošanu un sieviešu slepkavībām pasaulē un jo īpaši jaunattīstības valstīs; uzsver, ka sieviešu tiesību, tostarp viņu seksuālo un reproduktīvo tiesību, aizstāvēšana un sieviešu cilvēka cieņas ievērošana ir būtiska, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievieti, cietušajām nodrošinātu aizsardzību un atbilstīgas konsultācijas, kā arī sodītu vainīgos; aicina Komisiju cīnīties pret nesodāmību attiecībā uz personām, kas veic šādu vardarbību, un izvirzīt to par prioritāti tās attīstības atbalsta politikā;

149. uzsver, ka sievietes bieži tiek diskriminētas tāpēc, ka viņas cīnās par mieru, un ka ārkārtīgi cieš sievietes tajās valstīs, kurās ir kari; uzskata, ka šādas darbības, tostarp karavīru veikta meiteņu izvarošana, piespiedu prostitūcija, sieviešu piespiedu apaugļošana, seksa verdzība, izvarošana un seksuāla uzbrukšana, labprātīga ļaunā nolaupīšanai (izmantojot pavedināšanu), ir noziegumi, kurus nedrīkst neievērot; apgalvo, ka ES tās ir jāuztver kā nopietni vērā ņemamas pamatproblēmas;

150. norāda, ka īpaša uzmanība jāpievērš abu dzimumu dzimumizglītībai jau no agra skolas vecuma, lai pakāpeniski mainītu sociālo attieksmi un stereotipus attiecībā uz sieviešu un vīriešu līdztvērtību;

151. apgalvo, ka, sniedzot atbalsta pasākumus, ņem vērā krīzes vai ārkārtas situāciju specifiku un to valstu vai situāciju specifiku, kurās ir būtiski ierobežotas pamatbrīvības, kurās ir visvairāk apdraudēta cilvēku drošība vai kurās cilvēktiesību organizācijas un aizstāvji darbojas vissarežģītākajos apstākļos; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš situācijām, kurās sievietes ir pakļautas fiziskai un psiholoģiskai vardarbībai;

152. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt sieviešu cilvēktiesības un dzimumu līdztiesības iekļaušanu pilsoniskajā, politiskajā, sociālajā, ekonomiskajā un kultūras jomā un arī valstu tiesību aktos;

153. uzsver, ka ir svarīgi, lai palielinātos sieviešu loma cilvēktiesību atbalstīšanā un demokrātisko reformu īstenošanā, konfliktu novēršanas atbalstīšanā un politiskās līdzdalības un pārstāvības stiprināšanā.

*

* *

154. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
